

13.09.2016 г.

Вх. №ККП-639-00-8/  
15.09.2016г.

ДО  
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА  
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА  
И ТУРИЗЪМ ПРИ 43-ТО НАРОДНО  
СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Вх. №ККП-628-00-7/  
14.09.2016г.

ДО  
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА  
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ ПРИ 43-ТО  
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА  
БЪЛГАРИЯ

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,**

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,**

Досегашната практика на „сливане“ на почивни дни – т. е. на добавяне на допълнителни почивни дни между отделни групи празнични дни и последващото им „отработване“ се отразява отрицателно на производствените и работните процеси в предприятията, както и на цялостното състояние на бизнеса. Едновременно с това, тази практика не води до възстановяване на силите на работниците и служителите, нито до пълноценна почивка, а напротив – до допълнително натоварване, до преумора в отделни моменти и до стрес на работното място.

Чисто икономическите и финансови щети от създаването на изкуствени поредици от по пет – шест почивни дни също са добре известни и многократно коментирани. Практиката да се „затваря“ държавата за периоди от по няколко дни е порочна, вредна и нанася осезаеми щети на икономиката.

Относително произволният характер на решенията на Министерския съвет за „сливане“ на групи от празнични дни силно затруднява бизнес планирането и разстройва системата на разплащане в държавата. Наличието на два официални празнични дни в седмицата означава автоматично появата на четири дни, в които не могат да се извършват никакви банкови операции и финансови трансакции.

Проучване сред представители на бизнеса<sup>1</sup>, което може да се разглежда като представително, проведено в края на месец април през тази година, показва, че мениджърите на повече от половината фирми категорично възразяват срещу „дългите

<sup>1</sup> Проучването е проведено от Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ).

празници“. Повече от половината от фирмите (54 %) отчитат ясно изразен негативен ефект върху функционирането на бизнеса, вследствие на „сливането“ на почивните дни.

Ясно е, че „сливането“ на празниците и дългите почивни дни се отразяват добре на фирмите от сферата на туризма, както и на част от фирмите в транспорта и търговията. Тези, които са доволни от дългите почивни дни, обаче са само 8 на сто от анкетираните. За сметка на това, целият реален производствен сектор е ощетен. Цели 65 на сто от фирмите искат държавата, категорично да НЕ се намесва в календара със сливане на официални празници и „уикенди“. По-компромисно настроените бяха 23 на сто и те предлагаха вместо „сливане“ на почивните дни за официални празници с уикендите, да се практикува пренасочване на почивките по повод официални празници в понеделниците или в петъците на съответната седмица.

Ние оставаме на своята прогноза, че страната ни ще загуби между 300 и 400 милиона лева през 2016 година, вследствие на „дългите празници“. Сливането на почивните дни между Великден и Гергьовден, заедно с отделното празнуване на 24-ти май доведоха до това, че през месец май тази година се работи само 18 дни срещу ... 13 почивни.

Отделен въпрос е, че дългите почивки у нас по никакъв начин не са синхронизирани с почивните дни в чужбина. Докато у нас се почива по всякакви поводи (България е сред държавите членки на Европейския съюз с най-голям брой национални празници, обявени за неработни дни), в чужбина се работи на пълни обороти и това също води до пропускане на ползи за българските предприятия. Отработването на почивните дни в събота от своя страна е неефективно, защото работниците и служителите са уморени от изтеклата работна седмица и производителността на труда им в съботния ден е по-ниска по презумпция. Едновременно с това, в съботните дни партньорите ни в чужбина по правило не работят и нарушената комуникация през официалните празнични дни не се възстановява по време на „отработването“.

Затова се обръщаме към Вас, като председатели на Комисиите по икономическа политика и туризъм и по правни въпроси, с предложение Вие и други народни представители, да инициирате приемането на закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда, с който да се промени чл. 154, ал. (2) от Кодекса на труда, като отпадне възможността Министерският съвет „да размества почивните дни през годината“<sup>2</sup>.

<sup>2</sup> Чл. 154. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 30 от 1990 г., изм. - ДВ, бр. 27 от 1991 г., изм. - ДВ, бр. 104 от 1991 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 1992 г., изм. - ДВ, бр. 2 от 1996 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 22 от 1998 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 56 от 1998 г., доп. - ДВ, бр. 108 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2010 г.) Официални празници са:

1 януари - Нова година;

3 март - Ден на Освобождението на България от османско иго - национален празник;

1 май - Ден на труда и на международната работническа солидарност;

6 май - Гергьовден, Ден на храбростта и Българската армия;

24 май - Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост;

6 септември - Ден на Съединението;

22 септември - Ден на Независимостта на България;

1 ноември - Ден на народните будители - неприсъствен за всички учебни заведения;

24 декември - Бъдни вечер, 25 и 26 декември - Рождество Христово;

Велики петък, Велика събота и Великден - неделя и понеделник, които в съответната година са определени за празнуването му.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 52 от 2004 г., в сила от 01.08.2004 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2010 г.) Министерският съвет може да обявява и други дни еднократно за национални официални празници, както и дни за честване на определени професии, дни за оказване на признателност, и да размества почивните дни през годината. В тези случаи продължителността на работната седмица не може да бъде по-голяма от 48 часа, а продължителността на седмичната почивка - по-малка от 24 часа.

Представителните организации на работодателите на национално ниво не възразяват да се предвиди възможност да се предоставя платен годишен отпуск на работника или служителя и без неговото писмено искане или съгласие, в случай че това е предвидено в колективен трудов договор или в правилника за вътрешния ред на предприятието (Виж: Кодекс на труда, чл. 173, ал. 7, т. 2).

Надяваме се, че както много пъти досега, Вие ще оцените реалните потребности на българската икономика и предприемачество и ще подкрепите нашето предложение.

**С УВАЖЕНИЕ,**

**За АИКБ:**



**ВАСИЛ ВЕЛЕВ**  
**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ**  
**СЪВЕТ НА АСОЦИАЦИЯ НА**  
**ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В**  
**БЪЛГАРИЯ**

**За БСК:**



**БОЖИДАР ДАНЕВ**  
**ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРЕДСЕДАТЕЛ НА**  
**НА БЪЛГАРСКАТА СТОПАНСКА**  
**КАМАРА – СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИЯ**  
**БИЗНЕС**

**За БТПП:**



**ЦВЕТАН СИМЕОНОВ**  
**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ**  
**СЪВЕТ НА БЪЛГАРСКАТА ТЪРГОВСКО**  
**ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА**

**За КРИБ:**



**КИРИЛ ДОМУСЧИЕВ**  
**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ**  
**СЪВЕТ НА КОНФЕДЕРАЦИЯТА НА**  
**РАБОТОДАТЕЛИТЕ И**  
**ИНДУСТРИАЛЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ**